

під інфрачервоною лампою в комплексі з ультрафіолетовим випромінювачем (опромінення на рівні 20-25 мер/м²), яке стимулює ріст і розвиток поросят.

Не пізніше як 20 хвилин після народження поросят підсаджують під соски свиноматки, в роту порожнину вводять пастоподібний кормовий пробіотик, у дозі 2 г на голову, який стабілізує мікрофлору кишечника. Перед підсадженням, поросятам відщипують верхні та нижні ікла спеціальними щипцями. У перший день народження поросят роблять внутрішньом'язово (в область шиї) ін'єкцію комплексного антибіотику (Кабоктан), у дозі 0,2 мл на голову. Для запобігання анемії їм в 3-денному віці ін'єктують залізовмісний препарат (Феровет+В12), у дозі 1,0 мл на голову, внутрішньом'язово (в область шиї). Повторно у тій же дозі на 25 день життя. У віці 4 днів в момент ін'єкції залізовмісних препаратів, для запобігання шлунково-кишковим захворюванням, перорально вводять препарат "Турил 5%", у дозі 0,6 мл на голову.

Для підгодівлі поросят у підсисний період використовують престаартерний комбікорм, виробництва компанії "Цехаве Корм". Згодовують престаартерний корм з самогодівниць. За 3 дні до моменту відлучення поросят та 2 дні після, їм починають випоювати суміш вітамінів та макро- мікроелементів, які містяться в препараті TRI-SOL (150 г препарату на 200 л води).

Впровадження даної технології, в порівнянні з аналогічними в 2015 році, дало можливість збільшити усі без винятку показники, а саме масу поросят при відлученні у 28 днів (в середньому по породам) на 23,6% (8,7 кг), збереженості – 6,7% (94,6%) та середньодобового приросту – 29% (225 г).

Отримані дані, на прикладі виробництва, дозволяють зробити висновок, що дотримання даної технології дасть можливість збільшити збереженість поросят, підвищити темпи росту, і як слідство зменшити витрати корму і збільшити рентабельність виробництва свинини у господарстві.

УДК 636.4.082

Копач В. В., студент VI курсу спеціальності "Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва"

Науковий керівник – Топіха В. С., доктор с.-г. наук, професор,

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИРОЩУВАННЯ ПОРОСЯТ

Україна має значний природний потенціал, завдяки чому спроможна не тільки забезпечити власні потреби в основних продуктах харчування рослинного і тваринного походження, а і стати експортером високоякісної, конкурентоздатної, біологічно чистої продукції. У формуванні м'ясного балансу України значне місце повинно традиційно належати галузі свинарства, яка завдяки біологічним особливостям тварин дозволяє швидко нарощувати виробництво дешевої і якісної продукції. В умовах сьогодення в Україні перспективи розвитку свинарства першочергово пов'язані із забезпеченням рентабельності галузі та конкурентоспроможності її продукції.

На ряду з багатьма факторами, не менш значним є вирощування поросят в підсисний період і період дорощування, бо це одна з важливих ділянок інтенсивної технології виробництва свинини. На сьогоднішньому етапі розвитку свинарства в світі існує безліч варіантів ефективної технології вирощування порослят від народження і до передачі на відгодівлю. Розробниками цих технологій виступають науковці, спеціалісти компаній виробників кормів та обладнання, які мають вітчизняне та зарубіжне походження, ці технології впроваджуються в господарствах різних за розміром, способом ведення галузі свинарства, тощо. Але на сьогоднішній час немає узгоджених рекомендацій, коли переводити відлучених порослят на дільницю дорощування, в день відлучення або враховуючи семи денний шаг ритму, проводити цю операцію через сім днів після відлучення.

Використовуючи актуальність цього питання та зацікавленість виробників, в результаті досліджень, було поставлено за мету дослідити вплив технологічних особливостей вирощування порослят в період дорощування на їх продуктивні якості (жива маса, середньодобові прирости, показник збереженості), враховуючи фактор, коли їх перевели на дільницю дорощування.

Для дослідження були використанні результати вирощування порослят від відлучення (28 днів) і досягнення ними віку 90 днів. Загальна кількість голів для дослідження складала – 3580 голів. Науково-господарський дослід проводився в умовах трьох господарств: СВК “Агрофірма “Миг-Сервіс-Агро”, ПП “Думітраш”, Миколаївської області та ТОВ “Таврійські свині” Херсонської області. В усіх господарствах схема отримання трьохпорідного молодняку однакова – материнська форма (велика біла × ландрас), батьківська форма – п’єтрен. Для підгодівлі підсисних порослят та балансування раціонів молодняку на дорощуванні використовувалися суперстартерні комбікорми та білково-мінерально-вітамінні добавки компанії ТОВ “КреМікс”. Утримання тварин в підсисний період та в період дорощування теж не мало визначних конструктивних та технологічних особливостей. Піддослідний молодняк був розділений на дві групи таким чином: І група – в день відлучення свиноматки переходять на дільницю холостих маток, а порослята в той же день переводилися на дільницю дорощування; ІІ група – відлученні свиноматки переходили на дільницю холостих, але порослята залишалися у станках опоросу ще на 7 днів (відповідно прийнятому шагу ритму в господарствах), а потім передавалися на дільницю дорощування. Дослідження проводили загальноприйнятими зоотехнічними методами.

Відлучення – це серйозний стрес для порослят і один з основних критичних періодів їх життя, коли закладаються основи для майбутнього росту і розвитку. Сьогодні достовірно відомо, що маса поросляти при відлученні і темпи росту в перших 7-10 днів після нього значно впливають на ефективність годівлі протягом всього життя аж до забою. Ось чому в цей період необхідно забезпечити найвищі середньодобові прирости і добре здоров’я порослят. Необхідно зазначити, що при відлученні жива маса порослят піддослідних груп була майже однаковою, різниця на користь порослят ІІ групи становила лише 0,06 г (різниця статистично не вірогідна). Але за період перебування піддослідних порослят на дорощуванні відмічаємо вірогідне зниження показників живої маси у тварин

I групи на 4,86 кг (33,41 кг) в порівнянні з піддослідним молодняком II групи (38,27 кг) ($P>0,999$).

При вивченні даного питання та спостерігаючи за поведінкою та станом поросят обох піддослідних груп, необхідно відмітити, що поросята, які в день відлучення потрапляли на дільницю дорощування (I група) більш тривалий час встановлювали ієрархічні відносини між собою, на відміну від тих поросят, які залишалися ще на тиждень у своїх станках опоросу (II група). Виходячи з цього констатуємо, що у тварин другої групи краще відбувається злиття гнізд на дільниці дорощування.

Відмічаємо, що у тварин I дослідної групи знижувалося споживання корму, протягом перших днів після переведення їх на дільницю дорощування, на відміну від своїх аналогів другої групи, які після тижневої адаптації в станках опоросу достатньо краще споживали корми на дільниці дорощування. Даний факт відзначився і на зниженні середньодобових приростів у поросят I групи який дорівнював – 416 г, що на 81 г менше ніж у молодняку II групи (497 г) ($P>0,999$).

За показником збереженості молодняку в період дорощування вірогідної різниці в розрізі піддослідних груп не встановлено, але вищою, на 4,42 % (97,82 %) вона була у молодняку, який після відлучення ще 7 днів знаходився в станках опоросу.

На підставі проведених досліджень у трьох господарствах, з подібною технологією ведення галузі свинарства, встановлено, що поросята, які після відлучення залишаються на 7 днів у своїх станках для опоросу, вірогідно переважають за живою масою та середньодобовими приростами, молодняк, який одразу після відлучення потрапляє на дільницю дорощування.

УДК 636.4.082

Кривчук О.Л., Зарічнюк Т.С., студентки VI курсу спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва

Науковий керівник – Галімов С.М., кандидат с.-г. наук, доцент,

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ ОПОРОСІВ І ВИРОЩУВАННЯ ПОРОСЯТ-СИСУНІВ В УМОВАХ СГПП “ТЕХМЕТ-ЮГ” ВІТОВСЬКОГО РАЙОНУ

Забезпечення населення України м'ясом та м'ясопродуктами значною мірою залежить від ефективності ведення галузі свинарства. Тому основною метою всіх господарств та ферм в країні є отримання високопродуктивного молодняка свиней. Це все можливо досягти завдяки правильної організації проведення парувальної компанії та опоросу свиноматок. Опорос є одним із самих критичних моментів процесу відтворення свиней. Під час опоросу можуть виникнути різні ускладнення, які призводять до загибелі поросят або до зниження продуктивності свиноматки (в деяких випадках і до смерті). Тому в цей період потрібно бути особливо уважними і дотримуватися санітарно-гігієнічних норм.